

1.11.2020

21. neděle po Trojici

Pozdrav

Ve jméno Boha Otce i Syna i Ducha svatého

Introit

*Hospodin Bůh je štít a slunce, Hospodin je dárce milosti a slávy, žádné dobro neodepře těm, kdo žijí bezúhonně.
Hospodine zástupů, blaze člověku, jenž doufá v tebe!*

Ž 84,12-13

Píseň 604 Bud' sláva Bohu, chvála Synu

Modlitba

Hospodine, Pane a Bože náš a v Pánu Ježíši náš nebeský Otče, chválíme a děkujeme ti za život jednoho každého z nás. Děkujeme, že se k sobě můžeme navzájem vztahovat v lásce, kterou jsi nám ukázal ve svém Synu Ježíši.

Děkujeme za všechno to, co jsi pro nás připravil.

Děkujeme za tento podzimní čas, kdy se všechno proměňuje a připravuje na odpočinek. Nauč nás vnímat takovýmto způsobem i život jednoho každého z nás. Abychom viděli jeho krásu v každém čase, abychom přijímali náš života běh s jeho proměnami.

Děkujeme i za možnost být spojeni v nedělní čas nejen skrze modlitbu, ale i možnost slyšet či číst písmo a zamýšlet se nad ním.

Děkujeme za tvůj pokoj. Amen

Čtení Ž 19

1Pro předního zpěváka. Davidův. 2Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou. 3Svoji řeč předává jeden den druhému, noc noci sděluje poznatky. 4Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový hlas od nich nelze slyšet. 5Jejich tón zvučí celičkou zemí, zní jejich hovor po širém světě. Bůh slunci na nebi postavil stan. 6Ono jak ženich z

komnaty vyjde, vesele jako rek, když běží k cíli. 7Vychází na jednom okraji nebes, probíhá obloukem k druhému konci a nic se neskryje před jeho žářem. 8Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří. 9Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost srdci. Hospodinovo přikázání je ryzí, dává očím světlo. 10Hospodinova bázeň je čistá, ob stojí navždy. Hospodinovy řady jsou pravda, jsou nejvyšší spravedlivé, 11nad zlato vzácnější, nad množství ryzího zlata, sladší než med, než včelí med z plástve. 12Jsou poučením i pro tvého služebníka, když na ně dbá, má odměnu hojnou. 13Kdo může rozpoznat bludy? Zprošť mě i vin , jež jsou mi skryty. 14Též před opovážlivci chraň svého služebníka, nedopusť, aby mi vládli. Pak budu bez vady a shledán čistý, prost množství nevěrností. 15Kéž se ti líbí řeč mých úst i to, o čem rozjímám v srdci, Hospodine, má skálo, vykupiteli můj!

Píseň 161 Tebe, Bože, chválíme

Kázání Mt 5,38-48

38Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Oko za oko a zub za zub.‘
39Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi; ale kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou;
40a tomu, kdo by se s tebou chtěl soudit o košili, nech i svůj plášť. **41**Kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě.
42Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej. **43**Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřítele svého.‘ **44**Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, **45**abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. **46**Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž? **47**A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž? **48**Budte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.

Ježíš je obklopen svými učedníky a zástupy, které se mohou stát potenciálními učedníky a tak je učí. Učí a připravuje co všechno je v tom učednictví, vezmou-li jej vážně, může potkat.

Dobře víme, že po ráně do pravé tváře můžeme čekat ránu i do druhé. Málo lidí udělá něco jiného, než že nastaví druhou nebo si tak nanejvýše zakryje obličej rukou a bude se snažit násilníka nějak uchlácholit. Většina z nás se ani neumí prát, neumí se bránit. Pro naplnění tohoto příkazu tak vlastně není třeba udělat nic, jen dát průchod přirozené zbabělosti. Snad nemáme Ježíšova slova chápat takto. Protože i láska k nepřátelům do takového scénáře zapadá. Asi jste už slyšeli o tzv. stockholmském syndromu. Projevuje se u obětí únosů a rukojmích obecně. Velmi často se totiž až „zamilují“ do svých únosců a vězňů. Není to zase takové překvapení. I v přírodě to tak někdy je: Nejoddanější jsou obvykle psi starých surovců, kteří od svého pána denně zakoušejí bití. Podivně oddané bývají i ženy surových mužů či muži zlých žen. I tento příkaz, tak jak jej bez dalšího slyšíme, umožňuje člověku pohodlně naplnit obyčejná slabost či sklon ke zbabělosti. Je často těžké milovat i přátele. Myslím tím vytrvale je milovat, protože jiná láska než stálá není ani láska. Ale přátele dokážeme milovat snad právě proto, že dobrých přátel má každý jen několik. Dobří přátelé vystupují z davu kolem, z těch tisícovek tváří právě ty jejich známe povědomě. A jako nás uprostřed trávy upoutá květ, jako uprostřed kamení polodrahokam, ostatně jako mezi perlami nás upoutá ta jedna největší a nejcennější, tak: Jak nás mívá spousta lhostejných tváří, když vidíme své přátele, najednou ožijeme. A hne se nám cosi u srdce. Jak máme ten samý pocit mít i vůči nepřátelům? Copak něčeho tak vzácného, jako je láska, je na rozdávání? A tak soudím, že pokud by měl člověk začít milovat hned každého, kdo ho praští do obličeje, z jeho lásky by se muselo stát něco naučeného, automatického, falešného. Něco zcela chladného a bez citu. Pacifismus, zásada neodporovat zlu silou, je zcela nemravná, protože brání těm, kteří jsou toho schopni, bránit slabé. To se dá obhájit i ze samotných Ježíšových slov. Protože sice přikazuje nastavit druhou tvář nám, ale neříká nic o tom, že bychom měli nečinně přihlížet násilí vůči druhým. Ježíš sám sahá k násilí, k násilí ve

jménu víry, když bičem vyhání penězoměnce z chrámu. A jistě sám Učitel nebude přestupovat svá pravidla. Jako vždy, i v tomto případě spíše sahá do našeho svědomí, do našeho srdce. A mluví ponejvíce o těch, které známe podle tváře, o našich bližních. Mluví o všedním životě. Opravdu tu tedy nejde o zločin a válku, o to, když nám či našim blízkým jde o život či zdraví. Jde o facky. Jde o soud o košili, o malicherný soud. Jde o jednu míli navíc, což je asi jeden a půl kilometru – to ujdete za půl hodiny. Konec konců, málo kdo z nás má v současné chvíli zkušenost s tak tvrdým zacházením či s nějakým pronásledováním. Spíše nás někteří lidé vytrvale urážejí, jako by nás fackovali. A někteří lidé nás prostě štvou – štvát je jiný výraz pro hnát, prohánět nebo pronásledovat. Tohle se nás přece týká daleko více. Malicherné spory, otravní lidé, neoprávněné, drzé požadavky. Nakonec Ježíš končí svůj výčet přece slovy: Kdo tě prosí, tomu dej, a kdo si chce od tebe vypůjčit, od toho se neodvracej. Kdo po nás něco chce, ten nám obvykle nejvíce leze na nervy. Ano, jsou to naši nepřátelé, o které jde. Naši, to je to důležité slovo. Jde o lidi, které bychom sami, pokud bychom dokázali být upřímní, označili za své nepřátele. Člověk, který tvrdí, že nemá nepřátele, obvykle nedokáže být upřímný sám k sobě. Již děti formují různé party a spolčení: S těmi kamarádíme, s těmi ne. Druhý den je to zase jinak. A toto s námi roste. Nechat se mlátit od někoho, kdo je silnější nebo má dokonce pistoli, to dokáže každý a často mu ani nic jiného nezbyvá. Na tom nic není. Ale netvářit se stejně kysele na protivnou prodavačku, neprovést manželce či manželovi za jeden naschvál druhý naschvál, nevrátit kamarádovi hloupou poznámku, to je těžší. Je těžší nevracet facky, když si na toho druhého dokážeme troufnout. Může ostatně být náš nepřítel někdo, koho vůbec neznáme? Někdo, koho vysadí z letadla s puškou na rameni? Někdo, kdo vylezl z kdovíjaké věznice či nějakého brlohu? O takovém člověku ani nevíme, že na světě žije, dokud se s ním nestřetneme. Skutečné nepřátele musí člověk vídat častěji. Skutečné nepřátelství, stejně jako přátelství, musí trvat. Nepřátelství, o kterém se zde mluví, je vlastně to celoživotní soupeření kdo z koho. Když narazíme na srovnatelně silného. Tohle, na rozdíl

od válek a loupežných přepadení, zakouší každý z nás dnes a denně. Nejlépe je to vidět v oné službě na jednu míli. Římská okupační armáda uvalila na každého obyvatele Galileje a Judeje povinnost sloužit jednu míli jako průvodce. Jedna míle, jeden a půl kilometru, co to je? Je to ztracená půlhodina času, s cestou nazpátek tak hodina. To nikoho nezabije, ale každého otráví. A právě na odpírání této služby stavělo mnoho obyvatel svůj odpor k Římanům. Taková prkotina. Římané byli skutečně nepřátelé: Lidé, kteří vás štvou, ale se kterými tak jako tak musíte žít. A oplácí-li člověk takovým naschvály, co zlepší? Právě že nepřijde žádná změna, jen větší dusno. Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš Otec. O Bohu rozhodně nemůžeme říci, že by nikdy nejednal v hněvu. Vyhladil nepřátele Izraele, stíhal lidi tresty. Bůh bránil svou čest i své nepatrné a slabé. Ale nikdy nedělal naschvály, nikdy neoplácel stejným za stejné. Se svými tresty dlouho čekal, varoval ty, kteří přestupovali jeho Zákon. Sahal k trestům nerad a ne s gustem, s jakým soused sousedovi za ulomenou větev poláme zase jeho strom. Učme se lásce k nepřátelům od sportovců. Mnohý zdatný sportovec má nějakého celoživotního soupeře, se kterým se stále poměruje. Ale když s ním prohraje zápas, podá mu ruku. Nepůjde mu dupnout na nohu nebo ho píchnout do oka. Protože sport je jenom hra a nic opravdového neznamena. Také urážky a ústrky, které někdy dennodenně zakoušíme, musíme brát jako hru, na jejíž pravidla navíc nemusíme přestoupit. Nemusíme **oplácet**, to je to osvobozující slovo, které nám dnes Kristus říká. A Kristus nás věru přišel osvobodit a ne nás svázat pravidly nad naše síly. A tak právě od tohoto dne, kdy slyšíme jeho slovo, nemusíme vrátit každou jedovatost, každý zlý pohled. Nemusíme se hned ohradit proti každé drzosti. Můžeme být shovívaví a nad věcí, protože ani Hospodin nám nepočítá všechno, ani Hospodin nám hned nevrací každou naši chybu, ač jich stále děláme mnoho. Nad těmi, s kterými v běžném životě zápasíme, nemusíme vždycky vyhrát, ani jim nemusíme okatě ukázat: Já jsem lepší. Neomalenost můžeme také přejít a nebo zůstat jen nechápavě hledět, s druhou tváří nastavenou. A kdo si osvojí takové smýšlení, ten nebude prahnout ani po válkách, ani po

pomstách. Ten pak dokáže prokázat základní slušnost snad i zločinci či příslušníku nepřátelského národa, neokázale a samozřejmě, aniž by to pomalu vnímal. Takový nemá zálibu v trestání a hněvu, jako ani sám Hospodin nemá v těchto věcech zálibení.

Pane Bože náš, prosíme, pomoz nám, abychom se k druhým lidem, i k těm, kteří nám třeba ubližují, dovedli vztahovat tak, abychom se jednou před tebou za to nemuseli stydět. Amen

Píseň 500 Já chtěl bych, Bože můj

Ohlášky

- V tuto chvíli nevíme, jak to bude s možností konání bohoslužeb v neděli 8. listopadu. Spíše počítejme s tím, že ještě ani v tuto neděli se nebudeme moci sejít. Pokud tomu tak bude, připravíme bohoslužby opět natočené.
- Nezapomínejte si odkládat peníze do sbírky nebo je můžete poslat na sborové účty Libice a Velenic. Do poznámky uveďte, že se jedná o nedělní sbírku.
- V kostele v Libici je možno shlédnout výstavu o reformaci až do 28.11. V případě, že si ji budete chtít prohlédnout, prosím, zavolejte mi a já vám kostel otevřu.
- Velké poděkování patří Pavlu Férovi za natáčení bohoslužeb a jejich umístění na webové stránky velenického sboru.
- Děkuji také Janě Férové za varhaní doprovody písní.

Přímluvná modlitba

Dobrý Bože, prosíme, abychom ve své mysli, ve svých prosbách měli na prvním místě dobro těch druhých, abychom k tobě nevysílali je prosby, které se týkají našeho prospěchu.

Stále prosíme za všechny, kteří se starají o lidi nemocné a nemohoucí, v této nelehké době za všechny, kteří onemocněli nemocí, jež svírá celý svět.

Prosíme za ty, kteří musí vydávat účinná opatření, veď je při všem rozhodování moudrostí, všelijakým způsobem.

Prosíme za ty, kterým zemřel někdo blízký, provázej je v jejich zármutku.

Prosíme tě za jednoho každého z nás, abychom byli vnímaví k potřebám svých bližních, abychom uměli hledat řešení při jejich řešení.

Prosíme, pomoz nám být trpělivými a pokornými.
Otče náš, který jsi v nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky.
Amen

Poslání

Vy jste byli povoláni ke svobodě, bratří. Jen nemějte svobodu za příležitost k prosazování sebe, ale služte v lásce jedni druhým. Vždyť celý zákon je shrnut v jednom slově: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého! Jestliže však jeden druhého koušete a požíráte, dejte si pozor, abyste se navzájem nezahubili. **Ga 5,13-15**

Požehnání

Hospodin tě požehnej a ochraňuj tě, Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv, Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem. **Nu 4,24-26**

Píseň 182 Pán Bůh je síla má